

Η ΧΡΗΣΙΜΟΠΟΙΗΣΙΣ ΤΗΣ ΓΙΒΒΕΡΕΛΛΙΝΗΣ ΕΙΣ ΤΗΝ ΚΑΛΛΙΕΡΓΕΙΑΝ ΤΗΣ ΚΟΡΙΝΘΙΑΚΗΣ ΣΤΑΦΙΔΟΣ ΔΙΑ ΤΗΝ ΑΝΤΙΚΑΤΑΣΤΑΣΙΝ ΤΗΣ ΧΑΡΑΓΗΣ

Υπό τοῦ Γ. ΑΝΑΣΤΑΣΙΟΥ Γεωπόνου Α.Σ.Ο.

Α Ν Α Σ Κ Ο Π Η Σ Ι Σ

Τῶν γεννημένων πειραματικῶν προσπαθειῶν κατὰ τὴν τελευταίαν βετίαν

Ἡ ὑπὸ τῆς ἐπιστήμης, ἀνακάλυψις τῶν φυτορμονῶν καὶ ἡ κατὰ τὰ τελευταῖα ἔτη ἐφαρμογὴ τούτων εἰς τὴν γεωργικὴν πράξιν διὰ τὴν παρθενοκαρπικὴν ἀνάπτυξιν ἀσπέρμων καρπῶν, ἔδωκεν τὴν πρώτην ὠθησιν τῆς ἐρεῦνης τοῦ δυνατοῦ τῆς ἀντικαταστάσεως τῆς χαραγῆς τῆς σταφιδάμπελου διὰ τῆς χρησιμοποίησεως τῶν φυτορμονῶν καρποδέσεως. Ἡ δὲ, αὐταὶ ἐγκατελείφθησαν κατόπιν τῶν γνωστῶν προβλημάτων ἅτινα ἐδημιούργησαν ἐκ τῆς προώρου εἰς γεωργικὴν κλίμακα χρησιμοποίησεως τῶν εἰς τὴν Κορινθιακὴν σταφίδα καὶ δὴ διότι, εὐνοοῦν τὴν δημιουργίαν ἐγγιγάρτων ραγῶν (εἰς ὁρισμένους περιπτώσεις) ἀπαρδέκτων διὰ τὴν Κορινθιακὴν σταφίδα, τῆς ὁποίας ὡς γνωστὸν τὸ κυριώτερον χαρακτηριστικόν, φυσιολογικὸν καὶ ἐμπορικόν γνῶρισμα, εἶναι ἡ ἔλλειψις γιγάρτων.

Τὴν πρώτην ταύτην προσπάθειαν ἀντικατάστασεως τῆς χαραγῆς διὰ φυτορμονῶν, ἡκολούθησεν πρὸ βετίαις ἐν Ἀμερικῇ καὶ Ἑλλάδι, ἑτέρα τοιαύτη διὰ τῆς χρησιμοποίησεως ἐνός νέου αὐξητικοῦ παράγοντος τῆς «Γιββερελλίνης», προϊόν τοῦ μύκητος *Cibberella Fusicuroi*.

Τὰ πρῶτα πειραματικὰ ἀποτελέσματα ὑπῆρξαν λίαν ἐνθαρρυντικὰ διότι διεπιστώθη ὅτι ἡ γιββερελλίνη ἐπιδρᾷ ὅχι μόνον ἐπὶ τῆς αὐξήσεως τοῦ μεγέθους τῶν ραγῶν, ἀλλὰ καὶ ἐπὶ τῆς μειώσεως τοῦ ποσοστοῦ ἐμφανίσεως ἐγγιγάρτων ραγῶν τὸ ὅποιον ἀποτελεῖ προφανῶς ἐν, ἐκ τῶν σπουδαιότερων πλεονεκτημάτων τῆς γιββερελλίνης.

Εἰς τὰ ἐκτελεσθέντα μέχρι σήμερον πειράματα ἐχρησιμοποιήθησαν τὸ γιββερελλικόν ὀξύ προσελεύσεως F.H. Lilly and Com-

pany Indianapolis USA περιεκτικότητος εἰς ἐνεργὸν οὐσίαν 88,9 ο.ο., ὡς καὶ τὸ ἄλλας Καλίου τοῦ γιββερελλικοῦ ὀξέως (H 21 06 K) προσελεύσεως τοῦ οἴκου «Rock» (Ἀμερικῆς), φερόμενον εἰς τὸ ἐμπόριον ὑπὸ τὸ ὄνομα Gibbel, περιεκτικότητος 80 ο.ο. εἰς δραστικὴν οὐσίαν.

Τὰ πειραματικὰ πρέμνα ἔτυχον ἀνευ ἐξαρέσεως τῶν συνήθων καλλιεργητικῶν φροντίδων, αἵτινες ἐξετελέσθησαν ὑπὸ τῶν ἰδίων τῶν σταφιδοπαράγωγων, ἐκτὸς τῆς χαραγῆς ἧτις δὲν ἐφηρμόσθη εἰς τὰ πρέμνα ἐκεῖνα, εἰς τὰ ὅποια ἐφηρμόσθη ἡ γιββερελλίνη.

Ἡ ἐφαρμοσθεῖσα κατ' ἀρχὰς πυκνότης (1958) ἦτο, τῶν 30 ppm, 20 ppm καὶ 10 ppm (μέχρι εἰς τὸ ἑκατομμύριον) ἕνα ἐξαλιγκτικὸς κατέλθωμεν εἰς τὰ 2,5 ppm. διὰ τὴν προσκαλλητικότητά τοῦ διαλύματος προσετίθετο Tide εἰς δόσιν 1 γραμμάριον ἀνὰ λίτρον διαλύματος. Ὁ ψεχασμὸς ἐγένετο ὑπὸ συνήθους ψεχαστήρος, κατεβάλλετο δὲ προσπάθεια ὅπως ἀφ' ἐνός διαβροχῶσιν ὅλαι αἱ σταφυλαὶ τοῦ πρέμνου, ἀφ' ἑτέρου δὲ ὅπως ἡ διαβροχὴ τούτων τελεία.

Ὁ ψεχασμὸς τῶν σταφυλῶν ἐν προκείμενῳ ἀποτελεῖ τὴν τεχνικὴν τῆς ἐφαρμογῆς καὶ ἐν ἐκ τῶν σπουδαιότερων παραγόντων τῆς ἐπιτυχίας. Ἡ καλλιτέρα ἐφαρμογὴ εἶναι ἡ ἐμβάπτισις τῶν σταφυλῶν (ὑπὸ γυναικῶν ἢ παιδῶν) ἐντὸς τοῦ διαλύματος.

Εἰδικώτερον, ἐδοκιμάσθησαν, εἰς τὰ διαξαχθέντα κατὰ τὸ παρελθὸν πειράματα, ἡ ἐπίδρασις ἐπὶ τῇ ἀναπτύξεως τῆς ραγῆς τῆς σταφυλῆς τῆς αὐτῆς δόσεως γιββερελλικοῦ ὀξέως, ὡς καὶ γιββερελλικοῦ καλίου τῶν 30 ppm, 20 ppm, 10 ppm ἐφ' ἃ παρὰ κατὰ τὴν πλήρη ἀνάπτυξιν, ὡς καὶ παρὰ ὡς ἀνω συγκεντρώσεις εἰς διάφορον